

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010013
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3622010013.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému W. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., R. XXX/X, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/7/2022 zo dňa 02.03.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/7/2022 zo dňa 02.03.2022, bol obžalovaný W. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 09.09.2021 v čase o 12:40 hod. v Partizánskom po ulici Pod Šípkom, v smere od cesty I/64 na sídlisko Šípkok, viedol osobné motorové vozidlo zn. Kia Ceed, s českým ečv.: XZXXXXX, kde pri miestnom zbernom dvore v križovatke s miestnou komunikáciou bez označenia, porušil dôležitú povinnosť uloženú mu v zmysle ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/, písm. e/ a § 15 ods. 3 zákona č 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a to závažným spôsobom podľa §-u 137 ods. 2 písm. c/, písm. u/ uvedeného zákona tým, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám, a pri predchádzaní ohrozil vodiča vozidla, pred ktoré sa po predídení zaraďoval a nezachovával dostatočný bočný odstup od predchádzaného vozidla osobitne od cyklistu a chodca, čím spôsobil dopravnú nehodu tak, že pri prejazde križovatkou pri odbočovaní vľavo narazil pravou prednou časťou ním vedeného vozidla do zadnej časti bicykla zn. Monika vedeného cyklistom X. O., ktorý jazdil rovnakým smerom, kedy cyklista po náraze spadol na vozovku, a v dôsledku dopravnej nehody utrpel zranenia, a to zlomeninu tela prvého bedrového stavca so znížením prednej hrany o 7 mm a odreninu ľavého predlaktia s dobou liečenia 3 až 4 mesiace a závažného obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 3 týždne.

Za to bol odsúdený podľa § 158 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 800 (osemsto) Eur s tým, že podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, okresný súd obžalovanému ustanovil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodených X. O., nar. XX.XX.XXXX v Q. Z., bytom V., X. S. XXXX/X a UNION zdravotnú poisťovňu, a. s., IČO: 36284831 so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor, keďže sa nestotožnil s konštatovaním okresného súdu vo vzťahu k neuloženiu trestu zákazu

činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Uviedol, že uložený peňažný trest, v podstate pri dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, bez uloženia trestu zákazu činnosti nezabezpečuje u obžalovaného dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ako aj odsúdenia páchatel'a trestného činu spoločnosťou tak, ako to ustanovuje ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný W. O. je stíhaný za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič motorového vozidla, pričom u obžalovaného nejde o prvý delikt spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, nakoľko obžalovaný bol v rokoch 2016 až 2021 sedemkrát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku dopravy, z toho dvakrát až po spáchaní stíhaného skutku, z čoho je evidentné, že ukládanie sankcií za porušenie pravidiel cestnej premávky nemá na obžalovaného žiadny výchovno-preventívny vplyv. Ďalej uviedol, že uloženie veľmi mierneho peňažného trestu a neuloženie trestu zákazu činnosti, nenaplnilo tak u obžalovaného, ako aj u ostatných členov spoločnosti účel trestu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., nakoľko neuloženie jediného reálneho postihu vodiča, nedodržiavajúceho ustanovenia zákona o cestnej premávke a to spôsobom, že došlo k ublíženiu na zdraví iného účastníka cestnej premávky, teda trestu zákazu činnosti, posunul nerešpektovanie dopravných predpisov a bezohľadnú jazdu osobným motorovým vozidlom, pri ktorej došlo k ublíženiu na zdraví iného účastníka cestnej premávky a ku škodám na majetkových právach, na úroveň tzv. gentlemanského deliktu, za ktorý v očiach verejnosti nehrozí páchatel'ovi žiadne reálne postihnutie a trestom sa dostal na úroveň miernejšieho rozhodnutia v priestupkovom konaní, nakoľko páchatel'om dopravných priestupkov, pri ktorých došlo k ublíženiu na zdraví alebo škode na majetku, je v správnom konaní možno uložiť sankciu zákazu činnosti až do troch rokov. Z uvedeného podľa názoru prokurátora vyplýva, že z hľadiska individuálnej prevencie nemá hrozba trestného stíhania a uloženia peňažného trestu, ako aj prejednávania veci pred súdom, na obvineného žiadny vplyv z hľadiska zábrany páchania trestnej, resp. inej protiprávnej činnosti, ako aj jeho prevýchovy k vedeniu riadneho života. Z hľadiska generálnej prevencie, teda odradenia iných od páchania trestných činov, nemá trest uložený napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske žiadny účinok, nakoľko vedomosť o neuložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo páchatel'ovi trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, s veľkou pravdepodobnosťou bežnému vodičovi nezabráni viesť motorové vozidlo obdobne bezohľadným spôsobom. Uložený trest tiež nemožno považovať za dostatočný prostriedok prevýchovy páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život. S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske čo do výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. na podklade správne zisteného skutkového stavu veci uložil obžalovanému W. O. podľa § 61 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v prvej polovici trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na odvolacie námietky prokurátora okresnej prokuratúry, v celom rozsahu sa s nimi stotožnil a navrhol rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere písomného odôvodnenia odvolania.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že ho veľmi mrzí čo sa stalo, pričom s poškodeným X. O. sa stali priateľmi, tohto vždy pri ceste okolo jeho bydliska navštívi. Vodičský preukaz má od roku 1969, potrebuje ho nielen on na výkon svojej práce, keď mesačne najazdí 2.000 až 3.000 km, ale aj jeho rodina, čo uviedol už pred súdom prvého stupňa. Navrhoval preto odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok o neuloženom treste zákazu činnosti rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného W. O. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu predchádzajúcom výroku o vine nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výroky o uložených trestoch (peňažnom treste

spolu s náhradným trestom odňatia slobody) a neuloženom treste zákazu činnosti a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním výrokov o trestoch a konania, ktoré im predchádzalo, krajský súd zistil, že i pri ukladaní trestov okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Je pravdou, že obžalovaný spáchal prečin v súvislosti s vedením motorového vozidla, kedy sa spravidla, nie však obligatórne, ukladá aj trest zákazu činnosti. O osobe obžalovaného však bolo zistené, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný získal vodičské oprávnenie dňa 09.06.1969 a má evidovaných celkovo 7 dopravných priestupkov, pričom išlo o menej závažné porušenia pravidiel cestnej premávky, o čom svedčia aj uložené sankcie. Za uvedené priestupky bol sankcionovaný vždy len blokovými pokutami vo výške od 10,- eur do 30,- eur, nebol mu ani v jednom prípade zadržaný vodičský preukaz a nedošlo ani k uloženiu zákazu činnosti. Okresný súd obžalovanému správne priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a tiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Okresný súd pri ukladaní trestov tiež správne prihliadol na predchádzajúci život odsúdeného, ktorý je v podstate bezúhonnou osobou, nakoľko sa doposiaľ nedopustil žiadneho trestného činu. Rovnako tiež správne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa postavil kriticky k následkom svojej trestnej činnosti, poskytol pomoc poškodenému a tiež ho on sám presvedčil, aby išiel k lekárovi z dôvodu možných skrytých následkov. Rovnako správne prihliadol i na správu o povesti obžalovaného z miesta bydliska, kde je hodnotený kladne a tiež pozitívny pracovný posudok. V prospech obžalovaného tiež hovorí to, že zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že v čase spáchania skutku nebol pod vplyvom alkoholu. Po starostlivom zvážení všetkých skutočností dospel aj odvolací súd k záveru, že peňažný trest vo výmere 800,- (osemsto) eur spolu s ustanoveným eventuálnym náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace je trestom primeraným.

Pokiaľ sa prokurátor domáhal uloženia trestu zákazu činnosti, krajský súd uvádza, že pri posudzovaní dôvodnosti odvolania zohľadnil viaceré okolnosti prípadu a tiež osobné pomery obžalovaného, na základe ktorých možno konštatovať, že taký druh trestu, ako ho navrhoval prokurátor, nie je nevyhnutný z hľadiska naplnenia účelu trestu. V tomto smere krajský súd poukazuje na skutočnosť, že účelom v danom prípade je jednak potrestať obžalovaného, ale tiež zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, najmä nedôslednou jazdou motorovým vozidlom a porušovaním pravidiel cestnej premávky. Krajský súd má však za to, že i uložený peňažný trest s hrozbou premeny v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu, bude pôsobiť na obžalovaného dostatočne preventívne a bude viesť k jeho náprave. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, urobil vyhlásenie o vine a pokiaľ ide o oprávnenie riadiť motorové vozidlá, toto využíva nielen na výkon obchodnej činnosti v rámci celej Slovenskej republiky, ale tiež na zabezpečenie potrieb svojej najbližšej rodiny (najmä prepravu manželky, ktorá nešoféruje a tiež rozvedenej dcéry a vnukov), pričom jeho príjem do rodiny je potrebný. Krajský súd tiež pre úplnosť uvádza, že obžalovaný bol podrobený aj dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s negatívnym výsledkom v čase spáchania skutku. Krajský súd pri preskúmaní toho, či je nevyhnutné obžalovanému ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, prihliadol teda i na osobné pomery obžalovaného, nakoľko jeho uloženie by bolo neprimerane prísne a postihlo by nielen páchatela, ale i jeho blízke osoby, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák.

Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností rozhodných pre ukladanie trestu dospel aj krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd, že peňažný trest vo výmere 800,- (osemsto) eur spolu s eventuálnym náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, je trestom primeraným a dostatočným na naplnenie účelu trestu tak, ako ho má na mysli zákonodarca v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom nie je nevyhnutné na obžalovaného vplývať aj trestom zákazu činnosti.

Okresný súd tiež vecne správne rozhodol podľa § 288 ods. 1 Tr. por. i o odkázaní poškodených X. O., nar. XX.XX.XXXX v Q. Z., bytom V., X. S. XXXX/X a UNION zdravotnej poisťovne, a. s., IČO: 36284831 so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Napokon však z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že táto skutočnosť obžalovaným ani namietaná nebola.

Z uvedených dôvodov krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.